

W **1917r.** powstały Warsztaty Główne PKP. W latach **1921 i 1922** do pracy w Warsztatach zgłaszało się wielu młodych pracowników powracających z wojska, co zmusiło Dyрекcję Warsztatów do organizowania wypoczynku i budowania tężyzny fizycznej wśród pracowników. Na wniosek Dyрекcji grupa działaczy związkowych postanowiła zorganizować w dzielnicy Kolonia Kolejowa pierwszy w Tarnowie Robotniczy Klub Sportowy.

Już jesienią **1921r.** założono „Komitet Organizacyjny Założycieli Klubu Sportowego”. W skład Komitetu weszli: Stanisław Dumański jako przewodniczący, Leon Tkoczyk jako sekretarz i Karol Cholewa jako skarbnik. Na wniosek Waleriana Palichleba przyjęto nazwę Kolejowy Klub Sportowy „Metal”. W styczniu **1922r.** po zatwierdzeniu przez Starostwo Powiatowe w Tarnowie statutu klubu odbyło się pierwsze zebranie członków. W skład pierwszego zarządu Klubu weszli: Józef Bylica – prezes, Jan Makowski – sekretarz, Karol Cholewa – skarbnik, Stanisław Dumański – kierownik sportowy, Kleofas Stanek, Michał Robak, Piotr Kłus, Jan Trendowicz i Walerian Palichleb jako członkowie.

Po uzyskaniu od oddziału Drogowego PKP w Tarnowie terenu pod boisko (parcela 60x60m nad rzeką Białą) zakupiono sprzęt dla piłkarzy (barwy: koszulki w biało-czarne pasy, białe spodenki i białe getry). Wiosną **1922r.** piłkarze przystąpili do rozgrywek piłkarskich w kl.”C” Podokręgu Tarnowskiego. W niedługim czasie teren ten okazał się za mały. Działacze Klubowi po długich staraniach otrzymali nowy teren przy ul. Warsztatowej. Sportowcy, działacze i sympatycy z dużym zapałem przystąpili do adaptacji terenu. Wyrównano płytę piłkarską, ogrodzone boisko, szatnie wykonano z wagonów.

W **1925r.** przy gęsto padającym deszczu, nastąpiło oficjalne otwarcie stadionu. Stopniowo w klubie zaczęto zakładać nowe sekcje. W **1925r.** powstała sekcja kolarska, w **1926** gimnastyczna i kręglarska (po wybudowaniu małej kręgielni, w **1928r.** sekcja lekkoatletyczna. W **1929** roku z odpadów drewnianych na stadionie wybudowana została trybuna, a w **1932** roku po przejściu klubu pod Kolejowe Przysposobienie Wojskowe (KPW) i otrzymaniu dodatkowych dotacji powstały kolejne sekcje: strzelecka, tenisa stołowego, piłki ręcznej (Hazena), siatkówko żeńskiej i męskiej, koszykówki. Również w **1932** wybudowana została pierwsza w Tarnowie bieżnia lekkoatletyczna i wykonano drenację boiska piłkarskiego.

W **1933r.** na stadionie „Metalu” wybudowano kort tenisowy, ogrodzony wysoką siatką. W **1936r.** powstała sekcja bokserska. W niedługim czasie, w roku **1938** Walne Zebranie Klubu nie wybrało do zarządu założyciela Klubu Stanisława Dumańskiego, posadzając go o dyktaturę. Inaczej

zaangażowanie St. Dumańskiego oceniali Związki Sportowe. W **1939r.** w wyniku wybuchu II-ej Wojny Światowej życie sportowe zamarło do **1945r.**, choć po kryjomu sportowcy spotykali się i rozgrywali mecze w niewiedzy Niemców. Do obozów zagłady wywiezieni zostali sportowcy i działacze „Metalu”: Józef Bylica, Stanisław Zyga, Stefan Magdoń, Stanisław Dziubacki.

Po przetrwaniu ciężkich lat okupacji, z chwilą wyzwolenia działacze i sportowcy „Metalu” natychmiast przystąpili do zorganizowania życia sportowego. Grupa działaczy, na czele z Leonem Osuchowskim, Władysławem Lisem, Jakubem Święchem, Stanisławem Dziubackim, Piotrem Kłusiem, Janem Makowskim organizowała sprzęt, treningi i mecze. Jako pierwsi zgłoszeni byli piłkarze. W niedługim czasie trenowali już bokserzy, lekkoatleci i siatkarze. W **1946** roku grały już siatkarki, w **1947r.** tenisiści stołowi, w **1949r.** narciarze, a w **1950r.** szachiści. Działo się to wszystko pod nazwą KKS „Kolejarz”.

W roku **1951** po porozumieniu Ministerstwa Koli i Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego warsztaty przeszły pod MPC i przyjęły nazwę Zakłady Mechaniczne „Tarnów”. Klub wszedł do Zrzeszenia Sportowego „Stal”. Zakłady zostały opiekunem Klubu. Większe dotacje spowodowały powstanie lub wznowienie działalności sekcji: kolarska, gimnastyczna, kajakowa, motorowa, hokeja na lodzie i koszykówki. Wraz z rozwojem sekcji postępowało budownictwo.

W **1953** roku wykonano nowe, metalowe ogrodzenie zewnętrzne i wewnętrzne. Oddano do użytku nowy budynek klubowy i zmodernizowano trybunę.. W 1954 roku rozebrano kręgielnię. W **1955** roku, z inicjatywy Stanisława Pietrzyka, Franciszka Fronczyka, Wiktora Kocika i Stanisława Niedzielskiego rozpoczęto budowę hali sportowej (obok kortów tenisa ziemnego). Dzięki dużej pomocy pracowników i młodzieży ZMT budowę zakończono w **1957r.** i w tym samym roku ku uciesze sportowców hala została otwarta, a nazwy klubów wróciły do poprzednich i „STAL” wyparta została przez „METAL”.

Rok wcześniej powstała piętnasta sekcja brydża sportowego. Jednak wymagania sportowców i narastające problemy finansowe powodowały, że zainteresowanie poszczególnymi sekcjami malało. Na początku lat 60-tych trenowali już tylko: piłkarze, bokserzy, hokeiści (w **1963** roku rozwiązana), siatkarze, lekkoatleci, brydżyści, tenisiści stołowi (rozwiązana w **1964r.**).

W związku z dużym zainteresowaniem meczami bokserskimi zarząd klubu w **1966r.** przy dużej pomocy finansowej Totalizatora Sportowego dobudował w hali sportowej widownię, z miejscami siedzącymi. Bokserzy odwdzięczyli się w **1973r.** awansując do II ligi. Jeszcze w **1963r.** podniosła się sekcja siatkówki żeńskiej, ale w **1975r.** po dużych trudnościach kadrowych została

bezpowrotnie rozwiązana.

Wcześniej, bo w **1971r.** rozwiązano gimnastyków. W **1979r.** władze społeczno-polityczne Tarnowa podjęły decyzję o połączeniu trzech klubów: Tarnovii, Metalu i Tamelu w jeden klub pod nazwą MZKS „Tarnovia”. Połączenie to było dla ZKS „Metal” fatalne. Na obiektach „Metalu” zmarło życie. Pozostali tylko bokserzy, pod nazwą „Tarnovia-Metal”. W 1981r., aby ratować „Metal” powstał Komitet Założycielski, w którego skład weszli: Zbigniew Skoczylas jako przewodniczący, Emil Pabian, Andrzej Madej, Józef Leśniak, Eugeniusz Król, Kazimierz Marszałik, Zygmunt Kornaś, Stanisław Duch, Zbigniew Witos, Jerzy Uniłowski, Władysław Rycyk, Roman Kozioł (syn piłkarza – Jana), Michał Małek, Bogdan Ramian – jako członkowie.

Komitet na zebraniu z załogą Zakładów Mechanicznych, w dniu 4 maja **1981r.** podjął uchwałę o wznowieniu działalności ZKS „Metal” Tarnów. Inicjatywa została poparta przez załogę ZMT i w tym samym roku ZKS „Metal” wznowił działalność, zaczynając od piłki nożnej, brydża sportowego i tenisa stołowego. W klubie byli już bokserzy, którzy wrócili do poprzedniej nazwy, czyli „Metal”.

W **1984r.**, z inicjatywy Czesława Skwarka, na bazie uczniów Szkoły Podstawowej Nr 2 wznowiona została działalność sekcji siatkówki męskiej. Sekcje te przetrwały w komplecie do **1992r.** Już od **1991r.** rozpoczęły się rozgrywki dotyczące dalszego istnienia klubu. Dyrekcja Zakładów Mechanicznych, za sprawą Dyrektora Michała Wojtowicza próbowała różnych rozwiązań, które były niekorzystne dla sportowców Metalu (oddanie obiektu pod plac targowy, oddanie Urzędu Miasta Tarnowa). Ostatecznie po odwołaniu z ZMT M. Wojtowicza sytuacja uległa poprawie, ale Zarząd na czele z prezesem Stanisławem Reczkiem podał się do dymisji.

Zakłady Mechaniczne na mocy ustaleń sądowych przekazały w **1992r.** obiekty Zarządowi Klubu. Wówczas bardzo dużą odwagą wykazali się dwaj młodzi działacze: Henryk Łabędź i Jan Curyło, którzy wybrani przez Walne Zebranie do Zarządu Klubu przyjęli funkcje: pierwszy – Prezesa, drugi – Wiceprezesa ds. finansowych. W związku z przekazaniem obiektów Zarządowi „Metalu” automatycznie nastąpiło samofinansowanie Klubu. Zarząd nie mając innego wyjścia oddał halę sportową na hurtownie. Podobnie zrobił ze świetlicą. Decyzja ta spowodowała likwidację sportów halowych: siatkówki, tenisa, boksu. Była to bardzo bolesna decyzja ponieważ właśnie w tych zespołach występowali sami utalentowani młodzieżowcy, mający sukcesy o randze krajowej. Ale pozostawienie hali i tych sekcji było równoznaczne z zagładą klubu.

W **1995** roku, w wyniku gromadzenia się chuliganów i dwukrotnego podpalenia, podjęto decyzję o

rozebraniu trybuny.

Pod koniec **2001** roku kierownictwo Klubu przejął **Tomasz Gawron**, który był również wyraźnym wzmocnieniem finansowym (sponsor). Hobby Prezesa była piłka nożna.

W **2002** roku, po odwołaniu Prezesa Zakładów Mechanicznych rozwiązano sekcję brydża sportowego.